

- вмінню використовувати сучасну наукову інформацію;
- розвитку творчих, винахідницьких навичок, генеруванню цінних і корисних ідей, творчої уяви й інтуїції;
- можливості використання не тільки знань конкретного навчального курсу, а й інших навчальних дисциплін;
- постійному вивченню, засвоєнню й удосконаленню методики наукового і творчого пошуку.

М. О. Зайцева, канд. філол. наук,
доцент кафедри іноземних мов № 2

СПОСОБИ ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ЮРИСТІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Вимоги сучасного суспільства до підготовки спеціалістів у вищій школі передбачають практичне володіння іноземними мовами як в усній, так і в письмовій формі. Для цього кожне заняття повинне будуватися з урахуванням усіх принципів навчання іноземних мов. Таким принципом, по-перше, є комунікативна спрямованість навчального процесу, всіх його етапів, починаючи з пояснення матеріалу викладачем, закінчуючи спілкуванням студентів між собою, в парі, у групі.

Для досягнення вказаних цілей від викладача вищої школи вимагається володіння комунікативними навичками, необхідними для успішного навчання.

Правила комунікативної поведінки в групі є такими:

1. Взаємне визнання статусів учасників комунікації.
2. Публічна позитивна оцінка досягнень студентів.
3. Уміння своєчасно створити комфортну психологічну атмосферу.
4. Уміння оцінити запропоновані студентами рішення, ідеї так, щоб не образити.
5. Постійна праця не тільки з окремими студентами, а з групою в цілому.

6. Заохочування студентів до висловлювання власних думок.

7. Уміння інтегрувати різні ідеї та інформацію.

8. Уміння запропонувати план спільних дій.

Комунікативна спрямованість заняття, його виховний вплив на студентів не можуть бути досягнуті без певної мовленнєвої та розумової їх діяльності протягом усього заняття.

У зв'язку з цим виникає важлива вимога до заняття – високий рівень активності всіх студентів. Вимога до викладача полягає в тому, що він має організувати навчальний процес таким чином, щоб протягом усього заняття на різних його етапах індивідуальна робота окремих студентів поєдналась з роботою всієї аудиторії в цілому.

Отже, викладач має звертати увагу, ретельно прораховувати, які завдання будуть виконувати студенти, скільки часу витратять на певний вид завдання. Крім того, викладач повинен працювати над питанням комунікативної спрямованості, а також застосовувати цікаві форми контролю.

Так, особливу зацікавленість аудиторії викликає використання відеоматеріалів. Пропонуємо найбільш вдалу, з нашого погляду, схему роботи з відеоматеріалами:

1) робота з текстом: читання, відповідь на запитання, складання таблиць, пояснення слів та словосполучень, складання речень з активними лексичними одиницями;

2) перший перегляд відеоматеріалу: вибір правильного варіанта відповіді із запропонованих (загальна інформація);

3) другий перегляд відеоматеріалу: вибір правильного варіанта відповіді із запропонованих (більш детальна інформація);

4) третій перегляд: порівняння прослуханого тексту з тим, що був прочитаний студентами.

Після цього викладач виходить на рівень, коли працює вся аудиторія.

Як зазначається в багатьох сучасних методичних дослідженнях, ще один принцип, що сприяє успішному опануванню матеріалу, є мотивація. Існують різні види мотивації:

- мотивація, що пов'язана з перспективою використан-

ня мови у майбутній практичній діяльності. Її називають “загальною” мотивацією;

- мотивація, зумовлена діяльністю студентів на заняттях, коли вони впевнені, що вміють спілкуватися іноземною мовою. Така мотивація називається “пізнавальною”.

Після завершення курсу навчання студенти повинні вільно користуватися іноземною мовою в професійних, наукових та інших цілях; висловлюватися, не відчуваючи браку мовних засобів для вираження думки; ефективно використовувати іноземну мову в різноманітних ситуаціях навчального, професійного та соціального спілкування.

О. В. Зінченко, *д-р іст. наук,*
доцент кафедри теорії держави і права

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ ВИКЛАДАЧА

Професійна етика є сукупністю моральних норм, які визначають ставлення людини до свого професійного обов’язку. Ще Аристотель у стародавні часи вивів знамениту тріаду викладацької етики, яка якнайкраще співвідноситься із сучасними вимогами: *логос* – якість викладання, *пафос* – контакт із аудиторією, *етос* – ставлення до оточуючих.

Педагогіка є одночасно мистецтвом і наукою, але далеко не всі викладачі це розуміють. Саме тому до виконання будь-якого завдання потрібно підходити з усією відповідальністю та розумінням того, що теоретичні знання та досвід доповнюють один одного, але ні в якому разі не замінюють. Педагогічна практика є особливо відповідальним завданням, оскільки вона безпосередньо пов’язана із працею зі студентами, які стануть майбутніми фахівцями, а відбудеться це чи ні – вже залежить від професіоналізму педагогів, які працювали із студентами.

Що ж складає головні аспекти викладацької етики, якими педагог повинен керуватися під час вибору свого варіанта поведінки в різноманітних ситуаціях? 1. Повага прав та гідності